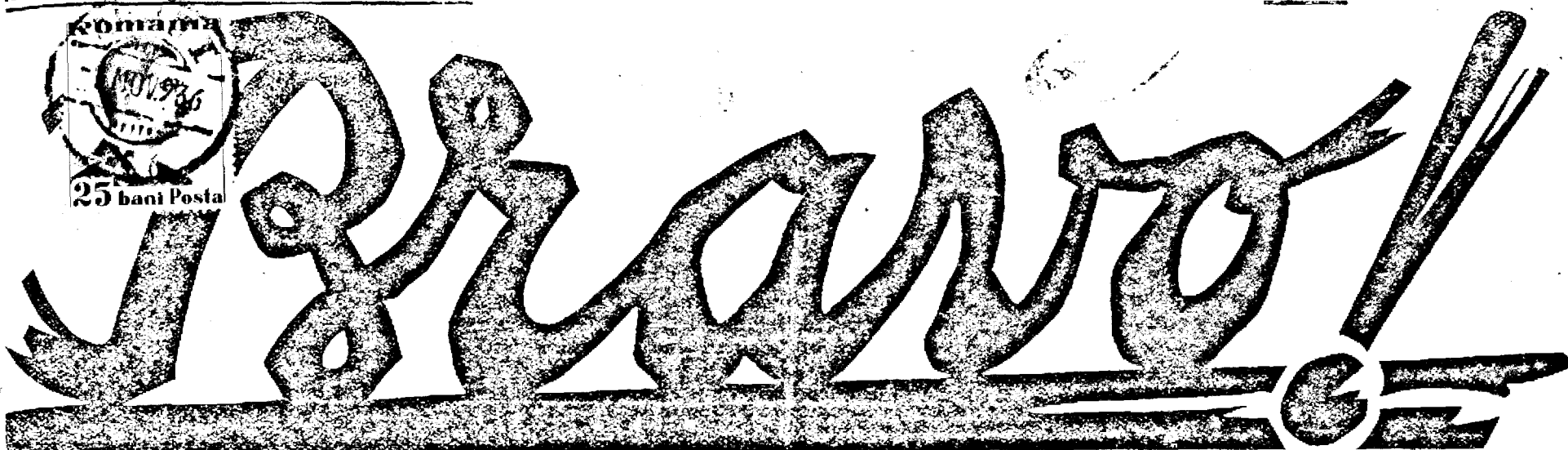

Sportul și presa

In recenta adunare generală a „Gloriei” s’au ridicat voci pentru editarea unui ziar sportiv la Arad. Apelul a prins printre cei prezenți. S’au și găsit imediat susținători, cari și-au oferit obolul lor material. Se credea atunci că o acțiune sănătoasă și în direcția aceasta va fi pornită tot de românii dela granița de vest, de arădani. Mișcarea însă s’a mărginit numai la o pripeală, oarecum caracteristică temperamentului nostru latin. Vina nu trebuie însă căutată în forța de muncă. Aceasta există și e mai mult decât dornică să se afirme. Ne lipsește pe lângă înălțarea de nivel, tenacitatea, din care rezultă solidaritatea și deci implicit sentimentul de jertă pentru o cauză comună. Se pune deci întrebarea. O întrebare dintre cele mai firești: avem noi, Românii, nevoie și de presă sportivă aci la cea mai expusă și răvnită parte a țării noastre? Să nu se uite, că sportul așa cum este el practicat astăzi, a ieșit cu mult din înguste limite ce se mărgineau numai la stricta problemă a educației fizice. Sportul a devenit o forță reală în structura popoarelor. E o armă de propagandă, de chemare sub drapel, de adunare a rândurilor. Gândiți-Vă în moment la națiunile mai bine organizate decât noi în toate domeniile. La Germani, de exemplu. La organizațiile acestora numite „Turnvereine”. Nași și alte exemple mai îndepărtate, mai de aproape și veți vedea ce rol covârșitor are el unei puternice organizații. Sportul se cere însă și diluizat. Are nevoie de o presă bună de specialitate. Încercări s’au mai făcut la Arad. Primele mai puțin reușite, ziarul „Sportul de Vest” credem însă că a satisfăcut și cele mai exigente pretențiuni. Această tribună a sportului românesc și-a închis porțile din cauza lipsei de sprijin. Vom încerca în viitorul apropiat să edităm în localitate un ziar sportiv românesc, bine scris, bine informat.

anunșăm aci apariția. Să nu se uite și cu acest prilej aruncată la aradani iarăși pe spinarea celor care și înțeleg menirea lor. Vrem să vedem înșirați printre spiritele noastre pe toți românii arădani, printre cari în primul rând să figureze oficialitățile, tratându-se dărnicia lor, după cum au discutat importanța sportului în ultima ședință din săptămâna aceasta, dela președintul județului.

Mussolini și... Aradul

Am propus, săptămâna trecută, în locul acesta, crearea unui regionalism local, arădan. Regionalismul propus de noi, n’a avut caracterul unui sectarism în cadrul general al vieții sociale sau politice, ci numai din punctul de vedere al activității culturale și al scoaterii în evidență a capacităților originare din acest colț de țară. Suntem nevoiți a reveni asupra acestei propuneri a noastre.

Nu pentru că ea ar fi neavenită, ci pentru că așa o cer interesele superioare ale momentului de față, și, poate, a celor ce vor urma.

Revenirea noastră se datorește, în primul rând, recentului discurs a lui Mussolini, care s’a pronunțat net în favoarea nevizionismului.

Or, în urma acestui fapt, ne putem aștepta la o atitudine similară și la declarații identice din partea lui Hitler.

Deci, lucruri extrem de primejdioase pentru integritatea statului nostru. Noi — totalitatea neamului românesc — în fața acestor situații de fapt, trebuie să ne prezentăm unitar. Iar pentru aceasta, trebuie să eliminăm dintre noi, orice urmă de regionalism, de sectarism, de regăfenism, de ardelenism...

Interesele superioare ale neamului nostru o cer. În fața acestui imperativ național, trebuie să ne prezentăm, toți, ca un singur om.

Funcționarii, pensionarii și... târgul

— Simple comentarii pe marginea inactivității parlamentarilor de Arad —

Nu este nevoie să fii observator prea atent, ca să observi, în viața noastră publică, anumite lucruri cari nu ar trebui să se întâmple într-un stat bine organizat și cu legislație modernă, cum se pretinde țara noastră.

Natural nu ne vom lega de lucruri mari în reportajul nostru, pentru că nu este tradiția noastră. Vom porni și de astă dată, dela lucruri, cari în aparență sunt mici și fără importanță, dar cu toate acestea au urmări însemnate în viața și economia oamnei, mici și săraci, cari, prin definiție ar trebui să constituie preocuparea reprezentanților trimiși în Parlament prin vot egal, direct, secret și... furat.

Salarile și... târgul

Ce legătură ar putea fi în aceste două noțiuni atât de îndepărtate între ele?

Legătura este, și o veți vedea în cele ce urmează.

Târgul Aradului — vestitul nostru târg de toamnă — a avut loc săptămâna trecută. Salarile pe Septembrie s’au plătit de mult, iar cele pe Octombrie se vor plăti abia la 20 Noembrie. Cu pensiile este același lucru.

Or, la târgul Aradului au fost aduse cantități imense de nuci, măguri de prune, cartofi, zarzavaturi, varză și alte alimente necesare în gospodăria fiecărui om. Toate, cu prețuri foarte eftine.

Suntem puțini, cari ne angajăm la editarea noului ziar sportiv. Dar suntem tenaci și harnici. Vom învinge indolența celor ce vorbesc, dar nu acționează!

I. D. DINU.

Câștigă... evreii

În zadar au fost toate aceste. Bietul funcționar român și pensionar idem, în lipsa salariului și pensiei, nu s’a putut aproviziona cu nimic. În schimb evreii — speculanții — au acaparat totul, cu prețuri foarte reduse — în lipsa concurenței.

Evreii și-au așezat în magazinele mărfurile cumpărate aproape pe degeaba, iar acum — de pe acum, închipuiți-vă! — au început să le pună în vânzare cu prețuri scandalos de urcate. Iar bietul funcționar și pensionar român, plătește evreului de se frânge.

Cine-i vina?

Da. Cine-i vina la toate aceste? Răspunsul e cât se poate de simplu: parlamentarii și reprezentanții nostri, ai Aradului. Ei în calitatea lor de exponenți ai populației și

mai cu seamă a funcționarilor, cari sunt obligați din oficiu să voteze pentru partidul care face alegerile erau datori să se îngrijească de achitarea salariilor înainte de târg. Și aceasta mai cu seamă în ce privește salariile pe luna Octombrie, a căror decret — dacă ne aducem bine aminte — a fost semnat de pe la 20 ale lunii trecute.

Deci...

Deci, era nevoie numai de o mică efortare din partea reprezentanților poporului din județul nostru, ca funcționarii și pensionarii din oraș să se poată aproviziona în condițiuni modice pentru iarnă, iar populației mai bune decât a făcut-o prin lipsa de pe piață a orășenilor salariați.

Credem, că cel puțin pe viitor, trebuie să se țină seamă de aceste împrejurări.

Radu Baltag

Regrete

La ceaiul Societății Principele Mircea, faimoasa jeunesse dorée a Aradului a fost în păr (sau în... chelie, care după cum a putut). Și cum, dacă lipsește unul din buchet, buchetul nu mai e buchet, și de data aceasta au ținut să fie la aceeași masă.

Și mă rog, ca să fie spirituală se înțepau din timp în timp.

La un moment dat Gusti II care, după părerea pe care d. prefect și-a dat-o imparțial într-un moment de bună dispoziție, este cel mai frumos dintre ei: orhideea buchetului, am zice noi, — așadar Gusti II își expuima părerea de rău că fetele... plâng după amicul său Geni Popa.

— Da, îl regretă, lămuri a treia floare: Ciobi.

— ...că nu mai poate... complexă sadic Gusti II.

Presa naționalistă...

Între ziarele „Țara noastră” și „A-părarea națională” a izbucnit o ceartă violentă. Motivul certei: cineva a introdus foi volante — în care Gh. Cuza era injurat — în exemplarele din „Țara noastră” trimise abonajilor.

Spectacolul, adică, pardon, cearta, nu știm cum va sfârși. Până atunci noi povestim o glumă care pare că se cam potrivește:

La școală, profesorul de științe naturale explică:

— „Și cum v’am spus, trebuie să vă păziți, că atât albina cât și urzica pișcă foarte tare...”

La aceste un copil ridică degetele:

— Ce vrei Ionel?

— Aș vrea să știu, mă rog la domnu profesor, că dacă albina se așează pe urzică, care dintre ele pișcă mai tare pe cealaltă?...

Ollaca

Frunză verde, frunză lată,
Dumnezeu pe noi ne bată.
Când la T... vom intra,
După ce s'a năpustit
Frunză verde trifoiște,
Purcă pe noi ne piște
Dacă la T... vom sta
Până ce s'o năpustă.
Frunză verde de mohor,
Să vă spun eu tuturor:
Și vă rog să m'uscultați
Și'n cop bine să băgați.
„La Ollaca într'un par
Tablele lui Moisi apar”.
Pe ele e scris cu drag,
In bold eu ca să mă bag
Dar inima nu mă lasă,
Că T... prea rău mă apasă
Mă T... prea mult vorbești!
Pe noi rău ne ciufulești.
Și pe-acea n'om intra.
Nici dacă te-i supăra.

P. R. — Treci odată pe la noi și-om aranja.

Hălmagiu

— Lui Golea i-a sosit un vagon de aer de București. El a angajat douăzeci căruțe pentru transportarea aerului: zece căruțe le v'a duce la Hălmăgel, iar zece la Bănești, colegului său Sârbu.

— Unui tânăr din Hălmagiu, candidat la însurătoare, i-a oferit drept dotă (zestre) două mașini cu orgă, de acele ce se învârt cu caii. Atenție tinere, că o să-ți rupi ciolanele și n'o să mai poți juca FOOTBAL.

— Un domnișor funcționar dela Bănești, și-a cumpărat mezeluri și n'a avut poftă să le mănânce decât în câmpul dela Cristești cu încă un însoțitor de sex feminin...

Hai numa hai, c'apoi la urmă vine și... descărcarea!...

I. GILBERT

croitor

de haine domnești, uniforme școlare și militare **Aradul-Nou**,
Calea Banatului 23.

Pâncota

Prietena noastră cea cu plimbări-le dintr'un capăt la altul al județului, de un timp încoace nu mai dă nici un semn de viață. După unele guri rele, ziua întreagă stă acesă și cântă un tangou, ce'n curând va deveni celebru... Lască-i tot mai bine așa!...

Albert Haász

Fondat 1919

birou de mijlocirea imobilelor și comision bancar **Arad, Strada Eminescu 20-22**. Mijlocește vânzarea caselor particulare, comerciale și palate de închiriat. Mijlocește împrumuturi de bani în condițiunile cele mai favorabile.

Șepreuș

— Cică învățătorul ăla cu lăsatul de fumat, a fost prins de niște colegi, cu țigărele în gură... Oare câte zile „ne afumate” i-au numărat colegii?

— Doamna, știți care, aia clienta noastră, a anunțat că i s'a stricat motorul!...

Vin minișan, 10 Lei kgr., papricaș de vițel 4 Lei, mâncări mai eftine
la **Restaurantul București**,
Arad, Piața A. Iancu 10. Proprietar: **Tralan Cristea**

Iacă io mai gios subscrisu luân Nojiță am fost mai amu două-tri săptămâni în stație la Arad că dară mo trâmăis domnu drector săi bag niște scrisori la ghezăsu și mere cătă Brad, Apu mam nimerit acolo lumna când o vinit ghezăsu gi cătă Brad. Și am văzul on om slăbuț când so scoborit gin vagon și căra pă umeri doi desagi plini cu mere. Găfăie uomu mneiu și lumna mă gângem să mă duc săi ajul on pic. Numa când mam apropiet gi el am văzut căi unu gin birăiele giacolo gi cătă Honț. Atunși lam lăsat săși chere singur gesagii cam știut io că nădușie mierele să lie vîndă numa le adușie șinsle la careva gîntă riberali ca săl jină mai giparce în birăit. Și mam uitat după iel căt fi gi fără mince. In loc să vîndă merele și pă bani săși cumpiere șleva lui o la muiere o la prunși, iel dușie mierielle la domni pă geafișea. Noa dapu nu gătai io binie cu gîndu că gesagi gin space să și rupsără și picară pă țimentu gin ștație și mierele sâmprăsc eră pân ștație gi sârași hordari să băceau carie gi carie să culeagă mai mulce. Da birău gi cle când văzu inge mărg mierielle lui să scărpănă odată în șeafă schipi una pă țiment rofund căt o pișulă geo sută șapu zisă că mai binie să fi băgat dreacu mierielle în măsă gicât să cicărească cu iele până la Arad să i le mînșie hordarii gin ștație. Dreac săi ducă și pă domni mai zisă iel dacă lie frebe mere săși cumpere.

Noa apu văzurăși ce pățește omu când vre să fie mai cumince gicât allu.

Al voșu
Iuân Nojiță

PALTOANE, BLĂNURI, COSTUME

satisfăcând toate gusturile, în execuție bună, cu prețuri de concurență, la

MENCZER,

confecțiuni pentru dame
Arad, Palatul Raschier LUIZ
Membru la MERCUR.

Vașa de jos

Este foarte interesant cazul femeii ce cumpără găini și ouăle din piață și e interesant, pentru că bărbatul acelei femei, e îngrozitor de slab, ceiace înseamnă că el nu gustă nici din găini, nici din ouă. O gură rea ne-a spus, că se'grasă altceva! Oare să fie adevărat?

Șeitin

— In curând va apare celebra operetă „Maistorița nevasta mea” de marele autor (de cuplete picante) „Baci Oane”. Cheltuelile de lansare le va suporta bietul „Maistoru”.

— Un domnișor a ajuns la convingerea că e mult mai rentabil să se căsătorească cu o văduvă, tărăncă decât cu o fată cu „ișcoli”.

Deh, la așa cap, așa căciulă.

— Comunitatea baptistă a aranjat o „gală de box”. Matchul de deschidere a fost între „Cioaca” și „Ana”. Primul învingând prin knock-out.

— O domnișoară, cam mică de stat, dar mare în gură, nu se sfiește să ne insulte în tot locul, și unde are drept și unde n'are. Noi însă, nu ne pierdem timpul cu ea...
...Știți povestea caravanei!...

Almaș

— Frumoasa acțiune luată de mai mulți intelectuali de a clădi o „Casă culturală”, a rămas baltă. Tot ce s'a cheltuit și s'a plătit s'a făcut orbește, fiindcă cele 50.000 de cărămizi se ruinează din cauza aceluia care a fost însărcinat cu acest lucru și care n'a luat nici o dispoziție pentru a fi scutite de ploaie.

— Contra jidanilor a luat o ofensivă de laudă vrednicul român Gligor Moisa cum, vom vedea în curând!...

— Moachi jidănuțul, mergând seara după lapte, sărută fetele românilor fi plină stradă. Ei, șefule, să te mai prind odată, căci ai să vezi ce dulce e gura dela fete tinere de român. Ne spurci neamul fire-ai ălui cu două coarne.

Ce nu face omul

In primărie se discuta:

— In ultimii ani, numărul căsătoriilor a crescut îngrositor!...

— Da, — reluă altul — cu cât criza e mai mare, cu atât crește și numărul căsătoriilor!...

— Perfect — completă un al treilea — când oamenilor le merge prost, încearcă orice prostie, numai să poată trăi!...

Igrış

In comuna noastră a înviat, din nou, „Scorțoane” în persoana Prescoanei. La ea acasă se adună candidații la însurătoare.

— Vălere Minda, poate să-și pună planul în aplicare, numai să găsească pe unul care să-l arunce peste poartă.

— Se zice că, nepotul lui Mar Piz, a vândut o fată a unuia ce are masă făcută din fund de cadă, care fiind mai prost, nu știa ce să ceară pe ea. Primul, adică nepotul, are experiența cu hârtoagele — scutere plătite, cu 10.000 Lei, de țigani.

— Gurile rele vorbesc că pe „Chinezul” Chenta o muiere nu mergea să-l vadă... pentru că și-a pus ochii pe un cuscru, mare și vestit cântăreț!

Atelier R. GONDA

Radio nouale de anul 1937 a sosit Kapsch

prețuri eftine și în foarte bune condițiuni de plată

Arad, Str. Bratianu 17.

Nădluc

— Soția unui atlet a ajuns la convingerea că soțul ei (atletul) confirmat regula: „Toți atleții sunt impotenți”. Sărmana, o compătimită din suflet!...

— Programul balului Sokolis multumită râvnei părintelui „Tesnă” a fost recompensat, cu aplauze frumoase din partea publicului.

— Suchansky Pavel (eroul cu matura) ne-a amenințat că ne frângă în bătaie, dacă va fi „băgat” în Bravol. Păi bine mă șefule, crenă ne fică și nouă de mătură?...

Brad

Acum în mijlocul târgului, a zisul domnișor Farli Fus, mare călăuș a cumpărat și oferit unei vrăjnice blonde, un ceas de mână, cumpărat cu... 25 lei.

— Iată, duduie, un cadou, nu dela băieții din Brad!...

— Dar băieții din Brad — răsună pusele fata — nu fac astfel de lucruri!

O duduie, „călfă” de croitorese face pe mândria cu meseriașii din loc, spunându-le „sărăhoi” iar ochii fug mereu după uniforme și coșuri piști de prin birouri. Ai vezi că vorba aia — numai să nu ajungi să le freci nasturii!...

Iosif Vörös

Atelier de plapome și tapițerie

Arad, Strada Eminescu 20-22

Fac plapome și primesc telexe de lucru și de tapițerie cu cel mai convenabil

Calendar teatral

MIERCURI, 11 Noemvrie, asociații ai Teatrului Național București, vor juca în sala Teatrului comunal, comedia „GENERĂ DE SACRIFICIU”.

Bilete la Diecezană.

Francisc Gartner

sculptor și tâmplar, execută totfelul de mobile, vitrine, lucru de clădire și tâmplărie, eftin și prompt
Arad, Strada 29 Decembrie No. 8.

Paltoane de iarnă, pălării și poșete pentru dame au sosit în modelele cele mai noi și cu prețuri foarte reduse

LIONE,

confecțiuni pentru dame
ARAD, vis-a-vis cu Administr. Financiară

Membru la MERCUR

Bravo — sport!

După o duminică neagră a divizionarelor arădane se pare că se apropie alta, poate mai neagră, deoarece e foarte posibil ca una din ele să

„bătaie” chiar acasă. Gloria în compania șepcilor roșii Cluj, susține o partidă grea. Trăcare doar o singură dată — în vară — a fost desmințită, se va păina de astădată, răpind Glo-

două puncte prețioase. Iată de ce trebuie să pună în joc tot ce are la dispoziție, pentru că alt-

itudinea lor nu va sta tocmai pe ei vor câștiga match-ul dacă va reuși să scape din orice poziție în joc.

Ne permitem încă odată să conducem gloristă, ca să facă odată pentru totdeauna în viața lor, unde se „mbulzesc” tot de necheamați. Cu vădită curiozitate așteptăm la Gloria — Amefa, și din punct de vedere al... spectatorilor. Sun- curioși dacă boicotul pe care s-a remarcat la Gloria — Unirea Tri- se va repeta?

Depozit de lemne
Klein
de foc cu prețul cel mai eficient
ad, Calea Bihorului 35

Săracia sa fie oprită prin lege!

Da. Credeți că n'ar fi mai bine? Multe poate frica de pușcărie. Și ce-ar fi dacă toți cei cari îndură mizerie ar fi posibili de pedeapsa cu privațiunea de libertate pe-o durată de timp crescând direct proporțional cu gravitatea... sărăciei?

Oare n'am avea destule închisori pentru mulțimea de delicvenți? O, nu! Să nu vă fie teamă. Cel mult ar trebui închisi pentru a fi întreținuți de stat cei absolut incapabili. Și bine ar fi, căci n'ar mai incurca lumea degeaba.

Credeți însă că ceilalți s'ar lăsa să fie închisi, că n'ar da tot ceea ce pot da, că nu și-ar înzeca posibilitățile de realizare pentru a scăpa de sancțiunile noii legi?

Pentru ce nu vezi, nici pe timpul celei mai sufocante călduri, vreo femeie — fie și cu corpul perfect — plimbându-se pe stradă fără haină, oricât de săracă ar fi? Fiindcă acest lucru e oprit de lege. Fiindcă ar în- hăța-o poliția și-ar închide-o.

De ce nu ne lipsim de locuință pentru a dormi în parc, ceea ce ar fi mai sănătos și mai economicos?

Da. Credeți că n'ar fi mai bine? Multe poate frica de pușcărie. Și ce-ar fi dacă toți cei cari îndură mizerie ar fi posibili de pedeapsa cu privațiunea de libertate pe-o durată de timp crescând direct proporțional cu gravitatea... sărăciei?

Oare n'am avea destule închisori pentru mulțimea de delicvenți? O, nu! Să nu vă fie teamă. Cel mult ar trebui închisi pentru a fi întreținuți de stat cei absolut incapabili. Și bine ar fi, căci n'ar mai incurca lumea degeaba.

Credeți însă că ceilalți s'ar lăsa să fie închisi, că n'ar da tot ceea ce pot da, că nu și-ar înzeca posibilitățile de realizare pentru a scăpa de sancțiunile noii legi?

Pentru ce nu vezi, nici pe timpul celei mai sufocante călduri, vreo femeie — fie și cu corpul perfect — plimbându-se pe stradă fără haină, oricât de săracă ar fi? Fiindcă acest lucru e oprit de lege. Fiindcă ar în- hăța-o poliția și-ar închide-o.

De ce nu ne lipsim de locuință pentru a dormi în parc, ceea ce ar fi mai sănătos și mai economicos?

Da. Credeți că n'ar fi mai bine? Multe poate frica de pușcărie. Și ce-ar fi dacă toți cei cari îndură mizerie ar fi posibili de pedeapsa cu privațiunea de libertate pe-o durată de timp crescând direct proporțional cu gravitatea... sărăciei?

Oare n'am avea destule închisori pentru mulțimea de delicvenți? O, nu! Să nu vă fie teamă. Cel mult ar trebui închisi pentru a fi întreținuți de stat cei absolut incapabili. Și bine ar fi, căci n'ar mai incurca lumea degeaba.

Credeți însă că ceilalți s'ar lăsa să fie închisi, că n'ar da tot ceea ce pot da, că nu și-ar înzeca posibilitățile de realizare pentru a scăpa de sancțiunile noii legi?

Pentru ce nu vezi, nici pe timpul celei mai sufocante călduri, vreo femeie — fie și cu corpul perfect — plimbându-se pe stradă fără haină, oricât de săracă ar fi? Fiindcă acest lucru e oprit de lege. Fiindcă ar în- hăța-o poliția și-ar închide-o.

De ce nu ne lipsim de locuință pentru a dormi în parc, ceea ce ar fi mai sănătos și mai economicos?

In loc de moravuri arădane Cactuși

Dlul P. S. pentru „epigrama” adresată mie și feminată cu versul: „Încât... ai cac... tușit drapelul”.

Zici c'am „murdărit” drapelul?...
Nu mă supără, bădile!
Dar mă mî-ă că-ți bagi nasul
În această murdărie.

Unui funcționar vamal însărci-
nat cu percheziția unei ru-
moase dudul, bănuț că face
contrabandă de mătase.

Contra audă de mătose
Să nu facă, o desbraci
Dar devii tu delicventul
Căci începi să o ataci.

Domnișoarei X — avocată și
din când în când, ziaristă.

Ochi albaștri-peruzea
Gură mică, acadea
Cât de mică-i e gura
Vieșnic trănește cu ea.

Unui soț, fost... bărbat.

Un concediu conjugal
Spui că e lucru barbar
Dar când soția ți spune: „hai!”
Tu pe-acară nu mai dai.

R. Gor.

Se potrivește

La cinematograful „Central” ru-
lează, în repriză, „Timpuri noi” cu
Charlie Chaplin.

Un cetățean, văzând reclama de-
pe care surădea Chaplin a exclamat:

— Ia uite, asta se potrivește!
— Cum adică?
— Păi tu nu vezi ce jerpelit e ă-
la? Iar sub el scrie: Timpuri noi...!

Compania Po...ci...he...co...

O mică excursie la moșia logod-
nicei unuia din cei trei bărbați ai
cartei lui Pociheco. Ca singură re-
prezentantă, în acest qua tet, e sexu-
lui „slab”, era tână și supla dul-
cinec de 100 și multe nainte kilo-
grame, domnișoara „Ufa jurnal”.

Timpul culcării sosind, musafiri-
lor li s'au dat cămăși de noapte
de-ale tinerei logodnice. Pentru unul
numai, pentru cel rotofeiu și mititel
ca un butoiș, nu s'a potrivit decât
cămășa de noapte a bătrânei gazde
o femeie pe cât de înaltă, tot pe a-
tât de spațioasă.

„Domnul Po, încântat de finuța
sa, începu să facă pe... balerina,
descoperindu-și subite talente co-
reografice.

Evoluă d din odaie în odaie,
ajunse — urmat de ceilalți — în
camera dulcineei „Ufa jurnal”, unde
într'un ultim elan, se asvârli în pat,
alături de ea.

Dar... „unde-s doi”... grași... „duș-
manul nu sporește”... patul s'a rupt,
în hohotul de răs al asistentei, mi-
nus bătrâna gazdă care privea în-
grozită cămășa sfâșiată tocmai în
locul unde s'ar fi putut comite anu-
mite evadări.

Dar... de unde nu-i, nici Dumne-
zeu nu poate da...

Săracia sa fie oprită prin lege!

Da. Credeți că n'ar fi mai bine? Multe poate frica de pușcărie. Și ce-ar fi dacă toți cei cari îndură mizerie ar fi posibili de pedeapsa cu privațiunea de libertate pe-o durată de timp crescând direct proporțional cu gravitatea... sărăciei?

Oare n'am avea destule închisori pentru mulțimea de delicvenți?

O, nu! Să nu vă fie teamă. Cel mult ar trebui închisi pentru a fi întreținuți de stat cei absolut incapabili. Și bine ar fi, căci n'ar mai incurca lumea degeaba.

Credeți însă că ceilalți s'ar lăsa să fie închisi, că n'ar da tot ceea ce pot da, că nu și-ar înzeca posibilitățile de realizare pentru a scăpa de sancțiunile noii legi?

Pentru ce nu vezi, nici pe timpul celei mai sufocante călduri, vreo femeie — fie și cu corpul perfect — plimbându-se pe stradă fără haină, oricât de săracă ar fi? Fiindcă acest lucru e oprit de lege. Fiindcă ar în- hăța-o poliția și-ar închide-o.

De ce nu ne lipsim de locuință pentru a dormi în parc, ceea ce ar fi mai sănătos și mai economicos?

Tot pentru că nu ne lasă poliția.

Ia să vedem ce-ai face dumneata sau dumneata dacă la ora prânzului s'ar prezenta în casa dtale o echipă de polițiști în frunte cu un comisar și dacă văzând că nu mănânci patru feluri de mâncare și nu bei trei spritu- ri, — te-ar lua pe sus și te-ar băga la zăuș!?! N'ai face și pe dracu'n patru ca să-ți procuri icre negre și șampanie. (În acest caz, poate, ai fi decorat).

Azi dimineață, de pildă, m'a oprit un prieten ca să-mi ceară 1500 de de lei. Ii trebuiau neapărat „până mâine dimineață”. Dacă nu urma: să fie închis pentru excocherie. N'aveam de unde să-i dau. Dar l-a amiazi l-am întâlnit. Era radios. Gă- sise banii și scăpase astfel de puș- cărie.

Po tiți! Suma nu-i tocmai бага- telă în ziua de azi. Dar ce nu face omul de frica închisorii!

Și totuși... eu n'am în buzunar nici șapte lei să-mi cumpăr patru „Re- gale”... căci, deh! sunt obligat să fumez numai „Regale”...

Prâslea.

Kapsch
Elite serie
Senzatia tãrgului de mostre
vienez. Marcã mondialã.

Dela lume adunate...

O senzațională întâmplare

O tânără și simpatică dnă din Arad, studentă la București, mer- gând într-o seară pe „Calea”, ză- rește pe un tânăr concetățean ce privea în sus și în jos, în dreapta și în stânga, uimit și uluit, ca omul venit pentru prima oară în Capitală.

După schimbul de amabilități obligatorii cu ocazia unei reve- deri neașteptate, doamna îl în- trebă:

— „Unde mergi?”
— „N'am nici un program” sosi răspunsul prompt.

— „Hai cu mine. Hai să luăm masa împreună”.

În timpul mesei doamna îl rugă pe tânăr să-i dea 2500 lei, fiindcă are mare nevoie de ei pentru niște cumpărături.

„Nu pot, dragă doamnă, mâine plec spre casă și am ne- voie de bani”.

După acest refuz, s'a mai scurs câțva timp și doamna studentă în- cearcă din nou: „Dă-mi cel pu- țin 1500 de lei, și-ți voi fi re- cunosătoare”.

Tânărul, care nu stătea prea bine cu finanțele, îi propuse să-i dea numai 1000 de lei, cu con-

diția, ca ea să-l accepte în pat, pentru acea noapte.

Târgul a fost încheiat imediat.

Dar, doamna nu s'a ținut de angajament. În ușa hotelului Stă- nescu, unde sălășluia arădanca noastră, tânărul a fost expediat spre propriu-i domiciliu fără să se fi putut înfrupta din bunurile trupești ale concetățenei sale.

Tânărul îi poartă de atunci o ură neîmpăcată. Pe stradă când o vede nu se mai deranjează să o salute.

Acest tânăr păcălit, vă dă un sfat: „Atențiune, domnilor! Chiar dacă ar fi concetățeană de-a dnoastră, nu dați banii... înainte!”

Cetiți Bravo!

Pește viu de Mureș și de Dunăre în permanență, cu prețurile cele mai eficiente. Icre de crap de Manciuța și icre negre precum și tot felul de brânzeturi, apoi ghiudesc și pastramă, se găsește zilnic în magazinul de coloniale

IOSIF KOHN Arad, vis-a-vis de biserica luterană.

Atențiune Sursă eficientă de procurare a arti- colelor fine de oțel, briciuri, foar- feci, cușile, etc., precum și as- cușirea rapidă și perfectă, pe lângă deplină garanție, la

GUSTAV TELL

Tocilăria mecanică și aranjată cu cele mai moderne mașini
ARAD,
Str. BRANCOVICI No. 1.
(Peste drum de farmacia Földes)

tot ce-ai văzut pe mine: călărie, cămașă, cravată și... le-am cumpărat dela

MANEA

calitate bună și prețuri ce desfid orice concurență

Arad, membru la „Consum” și la „Inlesnirea”

Românii, firmele și cinematografele...

Poate obsedați de ideea, că suntem sfidați de cei ce-ar trebui să ne poarte respect și recunoștință pentru tratamentul mai mult decât amical ce li-l acordăm, ne sar în ochi, zilnic când trecem pe stradă, firmele redactate ungurește cu litere ce se văd dela kilometri, pe când textul așa zis românesc de abia se observă.

Impingând indulgența până la extrem, nu facem nici o obiecție contra acestei diferențe de mărime; ne revoltă însă textul acestor firme care numai românesc nu se poate numi.

Când în toate țările s'au luat măsuri drastice (ba în unele nici nu s'au luat fiindcă minoritarii și-au cunoscut lungul nasului) pentru a se respecta până în cele mai mici amănunte legile și regulamentele dictate de națiunea stăpână, la noi, cu toată existența organelor cu speciale însărcinări, nici astăzi nu s'a rezolvat în mod mulțumitor această chestiune.

Pentru a descifra firmele și reclamele, anunțurile sau programele, îi trebuesc o mare doză de răbdare și multă bătaie de cap.

Nu s'ar găsi oare în tot acest Arad câțiva români neaoși, care să cunoască și limba maghiară și perfect limba română, așa încât aceste traduceri de firme, reclame, anunțuri și programe, să fie făcute așa cum se cuvine?

Răspunsul nu trebuie să vi-l dăm noi!

Dar fiindcă există un dar — minoritarii, șoviniști până la culme, rășvrațiți contra țării ce i-a primit la sânul ei ca pe proprii săi fii, înlocuind ca și copiii ai căror părinți sunt prea buni, nu vor să apeleze la serviciile unui român, fiindcă nu vor să procure mijloace de existență unui individ oarecare din națiunea ce-i proleguește și le dă posibilitatea să ducă o viață cu mult mai îmbelșugată și mai liniștită de cum au putut să întrevadă în cele mai roze vise ale lor.

Dacă le îngăduim toate extravaganțele și o libertate pe care în multe state nici națiunea majoritară nu o are, credem că nu păcătuim cu nimic ridicând pretențiunea, ca ei — minoritarii, — dintr'un imbold propriu, să caute să satisfacă această pretențiune a noastră, a românilor.

Dacă nu, organele însărcinate cu revizuirea textelor firmelor și afișelor, să distrugă toate firmele și să nu mai îngăduie să fie scrise decât în românește. Dar în românește!

În ce privește cinematografele, românii — după cum ungurii au început boicotul contra filmelor ce nu aveau text unguresc — ar trebui să se solidarizeze întru boicotarea acelor care, în filmele ce le prezintă, textul românesc nu este suficient finut pe ecran pentru a putea fi citit în întregime. Și de asemenea con-

tra acelor cinematografe care programează filme de propagandă iredentistă. Indiferent ce nume ar purta artiștii, fie unguresc, fie englezesc sau german, din momentul în care în subiect s'au strecurat pasagii cu vădit caracter de propagandă iredentistă, filmele nu trebuesc jucate pe ecranul nici a unui cinematograful din țară. Iar acea sală de spectacole care totuși rulează un astfel de film — mai ales aici la granița de Vest — trebuie boicotată prin toate mijloacele.

Dacă vreți să vă desfățați de felul cum poate fi scrisă limba română, dacă vreți să vă găsiți în situația penibilă de a descifra

în umbra acestor texte, scrise într-o românească mutilată, sfidarea pe care o aruncă minoritarii organelor noastre de control, iată câteva „perle”: „Industria de geamgiu”, „întreprinderea pt. trusouri de albituri”, „beutor de lapte”, (adică... lăptărie), „depozit de blăna”, iar o mică întreprindere, cu câteva fete funcționare, ne anunță printr-o placardă pe ușă, că are „monstre” din străinătate.

Fetele?... După cum un altul vinde „lapte de bățut”, sau îl trimite „acasă”.

Și multe și nenumărate alte firme și reclame de soiul celor de mai sus,

R. Gorgan

Cele mai noi

paltoane de toamnă

și de iarnă pt. dame,

haine pentru dame

RADÓ

magazin de modă

membru la Consum

ARAD TIMIȘOARA

Cel mai mare asortiment

Cea mai bună calitate

Cel mai eficient preț

Ba nu zău!...

Despre ce va câștiga Spania din războiul celor două tabere, ne lămurște următoarea anecdotă:

Două evrei se duc la Roma. Între minunății au vizitat și un muzeu, în care au admirat statuia unui luptător, fără mâini și fără picioare. Curioși ce-i cu statuia asta, au examinat-o mai bine și pe soclul ei au citit: *învîngătorul*.

— Teribil, — exclamă unul dintre evrei, — dacă *învîngătorul* e în halul acesta, atunci cum trebuie să fie *învinsul*?

La brutăria

Iosif Kotila

ARAD, Piața Gl. Cernat 4
se capătă zilnic pâine proaspătă și bună

Discuție'n familie?...

Bărbatul, într'un cameră cu o scrisoare în mână la care citește. La un moment dat exclamă:

— Ciuma la Arad!

— Ce? — întreabă scumpa jumătate.

— Ei da, vine maică-ta la noi!

Ce-i nebun

Un funcționar și-a cerut zilele trecute concediu pentru a se căsători. Șeful său îi răspunde:

— Da de ce n'ai putea aștepta cu căsătoria până'n vacanța Crăciunului?

— Da ce-s nebun să-mi stric bunătațea de vacanță pentru atâta lucru?

Fiecare colaborator răspunde pentru cele ce scrie.

Ziua economiei

Bărbatul — un cunoscut avocat — se pregătește dimineața să meargă la tribunal și-i spune soției:

— Dragă, azi nu trebuie să pregătești mâncare: la prânz mergem la restaurant.

— Ei, asta-i vorbă, mă scapi pe ziua de azi de lucru... Dar i-a spune cum ți-a venit asta'n minte?

— Păi, azi e și 31 Octombrie — ziua economiei — și-am voit să-mi economisesc un deranj al stomacului!

Două frunze vorbesc

Mai zilele trecute, plimbându-mă pe malul Mureșului, am auzit două frunze vorbind:

— Hehei, surato, sunt foarte tristă...

— Dece, soro?

— Nici să ruginești nu poți...

— Și pentruce, mă rog?

— Păi nu vezi? dacă îngălbenesci cât de cât intri la „Pagina literară” în Ecoul...

Blănurile cele mai

efține la Blănăria

E. Neuländer

Palatul Fischer Eliz Arad,
Bulev. Regina Maria 12.

Nu mai stă mult

Un cunoscut director școlar din... — hai bateți-vă capul și ghiciți de unde! — se întoarce acasă așa pe la 3 după miezul nopții. Nevasta-l aștepta mănioasă, ca toate nevestele lăsate să se cuce singure, iar când intră în dormitor, îl luă în primie:

— Să-ți fie rușine, porcule!

— Da... de ce...?

— Mai întrebi!... Nu vezi că abia mai stai pe picioare!?

— Na, iacă, uită-te la ea — răspunde directorul — ce ai tu cu picioarele mele?... Imediat mă culc și nu mai stau mult pe ele...

Citiți „Bravo!”

Ai auzit că...

... Cocoroadă din Aciuța ligat să schimbe toți pueții țărănești, dar numai dacă va întâia la gradul de... nevasă!

... Pe sediul subcentrului litar, „antistia comună” va în curând tabla respectivă?

... La Ineu, decând cu conștiența podului, trecerea prezintă pericol enorm pentru funcționarii fiscali? (Pă, cum să nu fie apă sus, apă jos!)

... Incurând, din cauza nării, baronul din Bârșă își construiește un castel, pentru el și lui șobolanii?

... Don caporal dela premiu din Baia de Criș, s'a supărat bil pe timpul nefavorabil pentru el și nu-și poate lua cismele cele de cari nu le-a avut niciodată?

În urma golirii câtorva, sticle cauzată de un apel al mesei din Gurahonț, Pârva Vreut și clarat Dumnezeu acesteia?

Francmasonii ne con...

Ca urmare la reportajul de săptămâna trecută, în sec. Sâmbătă trecută a comisiei mare, la primărie au fost citite o seamă de comercianți în măsurile de reprimare a...

... Printre ei am numărat masoni!

Așa da!

Mussolini, ducele macablor și al mascașonilor, într-un discurs a cerut de la Ungaria...

... Dacă dreptatea cerută de Ungaria e soră cu cea de Mussolini în Ahisinia, o subscriem și noi!

O poveste cu București „coarne”

Într'un mare magazin de muzică București, un tânăr arădian năru arădiancă — zice-se, în vîrsta unuia de altul — cumpăra o teva tangouri noi, imprimate de patefon.

Când tânărul soț tranșă nile financiare, iubitoarea lui, în cabina captivă, începe joșenia chipeșului vânător de gazin.

Ce ți-e și cu nevestele bitoare?... Se culcă cu ea să-și menajeze bărbatul. Gele de ele!

Redacția nu ia în considerare nici o corespondență misă neșemnată.

Bravo!

apare în fiecare săptămână

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația

Arad, Bdul Carol No

ABONAMENTE:

În oraș: 150 lei anual

În județ: 120 lei anual

Pentru: instituții publice, comerciale și industriale, întreprinderi și firme individuale: 1000 lei

Cel mai bun izvor de lemn de construcție pentru case, garduri, moară etc. și de foc se află la firma comerciant de lemne Arad, Piața Ștefan cel Mare lângă Direcția CFR. Prețuri reduse. Încercați și vă veți convinge. Telefon 320.

IULIU ABEL